

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 315.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403937886176/facsimile.pdf> (tilgået 01. maj 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

- 224 *han gaaer sikker over Vandet*: Mat. 14,25.
- 225 *Naar Hjerter sidder mest beklømt (...)*: str. 6, l. 5-10 i Brorsons salme »I denne søde juletid tør man sig ret fornøjes« (1732), *Dds* nr. 90; egl.: »og knuste hjerter føle bedst / hvad denne store Frydefest«.
- 226 *sammenføie hvad Gud har adskilt*: Mat. 19,6. – *en evig Død*: annihilationsteorien, som i nyere tid er fremsat af fx den ty. teolog Rich. Rothe (1799-1867), går imod den gængse fortabelsestanke, idet det gr. ord for 'fortabelse', der ofte nævnes i NT, også kan oversættes til 'død', 'tilintetgørelse'. Herudfra udvikler annihilationsteorien den forestilling, at syndere i st. f. evig pine idømmes tilintetgørelse. Hele- ne kan dog også forestille sig en slags buddhistisk, nirvanaagtig til- stand.
- 227 *føer ned til de Døde*: fra trosbekendelsen (se n.t.s. 126).
- 230 *Einheria*: enekæmper; i nord. mytologi Valhals krigere der for idræt- tens skyld hver dag kæmper indbyrdes til den ene faldet, hvorefter alle følges tilbage til æftensmåltidet.
- 231 *Kirken, bygget af levende Sjæle*: måske omskrevet citat fra Grundtvigs salme »Kirken den er et gammelt hus« (1837), str. 3, l. 1-2: »Vi er Guds hus og kirke nu / bygget af levende stene«, *Dds*, nr. 280.
- 232 *(Tves)forand*: forbundsfele. – *Da byder Vor Herre selv Guds Fred (...)*: str. 7, l. 3-6 i Grundtvigs salme »Velkommen igen, Guds engle små« (1825), *Dds* nr. 81.
- 233 *Bogeled*: led (låge) ved indgangen til en borg. – *Børneret*: retten til at være Guds barn.
- 234 *Eivind Skaldaspiller*: egl. *Sandfærdig Krønike* skrevet 1816-1817, publi- ceret i *Efterladte Skrifter I* (se n.t.s. 22 og 27) s. 131-194. – *Baldur*: Balder var i nord. mytologi en kristuslignende figur, den smukkeste, klogeste og bedste af Odins sønner, som dræbtes ved Lokes list; for at bringe ham tilbage fra dødsriget skulle alt på jorden græde, men jættekvinden Tøkk, som var Loke i forklædning, ville kun græde tørre tårer, og så måtte Balder blive i *Helheim*, dødsriget.
- 236 *Hel(s)*: dødsrigets gudinde. – *Válhal*: i nord. mytologi høvdängesalen i gudernes gård, *Asgård*, hvortil Odin hentede faldne krigere til et evigt livs kampe og drikkefest. – *Vor Trio er den Forvisning (...)*: str. 1 i Brorsons salme (1735), *Dds* nr. 484; egl.: »Men den er Aandens Ga- ve«.
- 237 *Tag det sorte Kors (...)*: str. 1 i Grundtvigs salme (1832), *Dds* nr. 207. – *Dagene længtes (...)*: str. 2, l. 3 i Brorsons salme »Her vil ties, her vil bies« (*Sonne-Sang* 1765), *Dds* nr. 642; egl.: »dagene længes, vinteren strenges«.
- 238 *den Fred, som Venden (...)*: se n.t.s.141. – *een Retfærdigs Fald*: Luk. 15,7.
- 239 *Indfødsret*: statsborgerskab.